

27 И спи, и стана вошла и деня, а съме то проникн8ва, и расте тѣко, каквото не знае той.

28 Защото земля та ѿ сееси прѣви плодъ, пѣрво тревы, послѣ класъ, наѣ послѣ ис-пложн8ва пшеница въ класкти.

29 И когато оўзрѣе плодъ, ѹвїе прѣця сжрпз, защото фтаса жатва та.

30 И говореше: на каквъ да оўподобиме царство то Божие: илъ съкоѣ прѣтча да го сравни-ме;

31 Да го оўподобиме со сїна-пово то зжрно, което когато се посѣе въ земля та, наѣ малко є ѿ сїчки те съмена земни:

32 И когато се посїе, по-раст8ва, и быва по големо ѿ сїчки те зелїа, и прѣви стѣгла големи, шото можатъ птицы те небесны да се загнѣздватъ подъ сѣнка та м8.

33 И съ такива многи прѣти-чи ймъ говореше слово то, каквото може да слышатъ.

34 И безъ прѣтча ймъ не говореше слово: а на єдинѣ на оўчениците си толк8аше ги сїчки те.

35 И рече ймъ въ тоя денъ, като мржна: да заминеме ѕданадъ.

36 И като ѿп8стнаха на-роды те, земаха го (оўченици-те) каквото бѣше въ геміа

та: но и дрѣги геміи имаше съ нѣго.

37 И быде фжртѣна голема: а волни те се влїваха въ геміата, шото щѣше да потопне вече.

38 И той бѣше на корми-та, и спаваше на возглѣвни-ца: и собдѣха го, и рѣкоха м8: оўчнгелю, не мариш ли че загин8ваме;

39 И като стана, запрети на вѣтжратъ, и рече на морѣ то, мжалъ, престанъ, и легна вѣтжро, и быде тишина го-лема.

40 И рече ймъ: защо сте только страшлѣви; каквъ нѣ-мате вѣра;

41 И оўплашихасе съ голема страхъ, и говореха єдинъ дрѣ-гим8: кой ли є той, шото и вѣтжро и морѣ то го послав-шватъ;

ГЛАВА 3.

И КОГАТО заминаха ѕдо-надъ морѣ то въ страна та Гадаринска.

2 И ѹвїе щомъ излѣзе и из гемія та, срѣшила го єдинъ чловѣка, който йдеше ѿ грѣ-бища та съ дѣхъ нечистъ.

3 Който живѣеше во грѣ-бища та, и никой неможеше да го вжрже нито съ вериги:

4 Защото многи псти и съ-клапы и съ вериги го вж-зиваха, а той и вериги те